

CÀPSULA: LA PRAXIS DE LA MEDIACIÓ: LA CAIXA DELS ERRORS O L'ERRADA COM A FORMA DE CRÉIXER

DIA I HORA: Dilluns, 12 de juliol a les 17.00h.

ESPai: Plataforma virtual del CEESC

PONENTS: **Oscar Negrodo Carrillo**, coordinador del Servei de Mediació Comunitària i del Servei de Suport a les Comunitats de Veïns i Veïnes de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Educador i pedagog social (UB), Postgrau en Gestió de Conflictes Públics i Mediació Comunitària (UdG), Máster en Gestió Pública (UAB-UB- UPF) Formador en temes de Mediació per a la UdG i la UOC.

Francesc Reina, pedagog, educador i mediador. Ha treballat en diversos àmbits dels serveis socials i ha desenvolupat projectes de mediació municipal. Docent en diverses universitats. Actualment és tècnic de participació ciutadana realitzant tasques de suport al teixit associatiu.

CONDUEIX L'ACTIVITAT: **Eva Alonso**, membre del Col·lectiu de Professionals de Mediació del CEESC.

RELATORA: María Vázquez.

S'ha obert un diàleg, en el CEESC, dins l'espai de comunicació de les càpsules de debat, a l'entorn de la revisió dels principis de la mediació, sota el títol "la praxis de la mediació: la caixa dels errors, l'errada com a forma de créixer".

A l'empara d'aquest paraigua, la Càpsula està emmarcada dins del debat de la visió que es pot tenir de la mediació com la vareta màgica dels conflictes, entenent la diferent perspectiva que es té d'aquesta màgia de la mediació des dels diferents posicionaments en el procés: *Com entén la persona que sol·licita la mediació la seva participació? Quin és el moment del conflicte a elaborar? Què ens passa als mediadors quan ens trobem davant d'actituds de no-medar? Amb l'objectiu de revisar el principi de la voluntarietat en els seus dos vessants: des dels propis professionals de la mediació i des de les persones que accedeixen al servei de la mediació, sigui quina sigui la via d'accés.*

IDEES CLAU:

mediació, diàleg, principis ètics, voluntarietat, eines alliberadores

CITES DELS PONENTS A DESTACAR:

- “Vivim molt immersos en la nostra microrealitat, hem de tenir una visió més macro.” *Oscar Negrodo*
- “Hauríem d’anomenar-lo procés de mediació, ja que les persones des del primer minut no accepten la mediació, sinó que primer hem d’exercir la legitimitat, fer que se sentin còmodes, que tenen dret a tenir un conflicte, una posició.” *Francesc Reina*
- “Canalitzem conflictes, endrecem, ordenem, traiem tensions cada cop més polaritzades de la nostra societat. Intentem treure un diàleg entre les dimensions polaritzades.” *Oscar Negrodo*

REFLEXIONS DELS PARTICIPANTS:

L’Oscar Negrodo inicia el debat obrint la porta a tothom a reflexionar sobre quin paper hem donat en el món de la mediació als principis, als valors, ja que els hem considerat requisits indispensables per accedir a una mediació, i potser això és erroni, ja que no podem considerar-los condicions *sine qua non* per tothom, a causa que, precisament, una persona que necessita participar en una mediació, ve amb unes certes limitacions que són, en molts casos, una de les causes originals del propi conflicte.

Per exemple, atenent a la capacitat intel·lectual de la persona, no podem deixar fora de la mediació a persones amb discapacitats o amb problemes de salut mental; hauríem de poder adaptar-nos-hi. La mediació s’ha de flexibilitzar i poder abastar tothom. Quins són aquells obstacles que dificulten l’accés a la mediació? Per exemple, la dificultat de governar les emocions, que estan molt lligades amb la voluntarietat; quan és que no podem i quan és que no volem? Aquestes situacions ens van orientant cap al final. Atenent a la confidencialitat, de qui i cap a qui? No podem explicar a una part el que li ha dit l’altre. No és tant un requisit sinó un principi. També la imparcialitat, neutralitat, bona fe, etc.

Continua en Francesc Reina i comenta que ens trobem dins una voràgine de normes important; això té a veure amb el caràcter jurista del nostre govern. Estem immersos en una forma de fer que posa molts límits a la intervenció. Cada cop més, grans experts crítics estan plantejant veritables forats negres que ens hem de prendre com un repte, i anar revisant els nostres plantejaments per així anar millorant.

Atenent a la voluntarietat, què esperem que vulguin els participants d’una mediació? Tenen o no voluntat de deixar-se mediar? Hem de ser conscients que no es pot esperar que vinguin les parts de forma voluntària, per que qui vol ja s’ho fa ell mateix, per tant el que vol la gent és que les ajudin, el primer requisit seria acceptar l’ajuda. Hauríem d’anomenar-lo *procés de mediació*, ja que les persones des del primer minut no accepten la mediació, sinó que primer hem d’exercir la legitimitat, fer que se sentin còmodes amb el fet que tenen dret a tenir un conflicte, una posició. Un cop que tinguin millor predisposició, farem entendre la persona que l’altre també té una posició legítima (dret a tenir un conflicte). Hem de començar a percebre la voluntarietat com un procés, que pot ser més o menys llarg, segons les característiques dels participants.

Com es pot garantir la igualtat d’oportunitats, quan gran part de l’orientació que rebem és dirigida a les habilitats? Com podem garantir equilibris en els determinats estàndards, i quan sortim ens diuen que no és mediació? Hem de fer crítica al fet de no créixer, de no plantejar-nos dubtes; hem d’inventar noves fórmules, hem d’anar innovant.

L'Oscar intervé comentant que no cal fer la pregunta de si les persones subjectes de ser mediades volen seure juntes, sinó que seria més útil ajudar-les a tenir noves eines i perspectives de pensament. Reflexionar què hauria de passar per tal que el subjecte volgués parlar amb l'altre. Preguntar-los: *Per què no vols?* Fer-los veure això.

El mediador també hauria de tenir la possibilitat de no voler mediar, ja que hi ha situacions en què no podem mediar i hem de poder reconèixer-ho i demanar una co-mediació.

En Francesc continua dient que molts cops als equips de treball, entitats o empreses, hi han estructures molt tancades i que no permeten que existeixin conflictes d'aquest tipus. El debat ètic hauria de ser més comú, s'hauria de poder recórrer a la mediació.

L' Oscar confirma el que s'ha comentat anteriorment i diu que seria bo dotar d'eines en estructures alliberadores, per treballar en grups, sobre metodologies que fan que es trenquin moltes dinàmiques enquistades, i que permeten sacsejar les estructures viciades del grup. Els requisits per mediar no han de dificultar l'accés a la mediació, sinó facilitar-lo.

CONCLUSIONS:

La característica més important de la mediació és la intervenció d'una tercera part que ajuda els individus implicats en un conflicte a resoldre'l. Ara bé, no sempre el mediador es troba amb el camí fàcil per exercir-la eficaçment, ja que no depèn només de les seves eines i habilitats professionals, sinó també d'un important nombre de factors i circumstàncies que fan que aquesta sigui més o menys fàcil, i en alguns casos possible o no. Tot i així, desenvolupar eines que dotin de recursos els mediadors i mediadores, així com fer-la més comuna i introduir-la com a recurs habitual dins les empreses i organitzacions, és un repte a assolir i del qual aviat tothom podrà gaudir dels seus beneficis.

PER SABER-NE MÉS...

- [Vídeo de la relatoria](#)
- [Informació sobre el Col·lectiu de Professionals de Mediació del CEESC](#)

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

Juliol 2021

Barcelona	Girona	Lleida	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre
Aragó, 141-143, 4a 08015 Barcelona 934 521 008 ceesc@ceesc.cat	Ibèria, 4 17005 Girona 972 249 276 girona@ceesc.cat	Rambla Ferran, 32 25007 Lleida 973 289 434 lleida@ceesc.cat	Pau Claris, 2 43005 Tarragona 977 104 081 tarragona@ceesc.cat	Ramon Berenguer IV, 11 43500 Tortosa 935 183 054 terresdelebre@ceesc.ca

[t](#)

www.ceesc.cat

